

ارزیابی تاب‌آوری در محله‌های شهری

(نمونه موردی: محله‌های شهر کامیاران)*

محمد شیخی^۱، مجتبی رفیعیان^۲، شهرام پشبادی^۳

چکیده

تاب‌آوری از جمله موضوعاتی می‌باشد که در علوم مختلف کاربرد فراوانی دارد و با توجه به موضوع مورد مطالعه و شرایط مختلف مکانی، از آن تعاریف مختلفی ارائه شده است. تاب‌آوری مفهومی است که در آن یک موقعیت پایدار است و فرض شده است که در برابر شوک‌های خارجی محافظت می‌شود. همچنین رویکردی پیشگیرانه است که یک محیط بی‌ثبات نیاز به انطباق دارد. هدف از پژوهش حاضر ارزیابی تاب‌آوری در محله‌های ۱۰ گانه شهر کامیاران می‌باشد. جهت تحلیل و ارزیابی سطح تاب‌آوری محله‌ها از داده موجود در طرح تفصیلی شهر کامیاران استفاده گردید و در نهایت ۲۰ شاخص مبنای تحلیل قرار گرفت. جهت وزن دهی به شاخص‌ها از نظر اساتید و متخصصان این حوزه و با استفاده از فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) و در نرم‌افزار Super decision به مقایسه زوجی شاخص‌ها پرداخته شد. طبق نظر متخصصان ۴ شاخص، تعداد ساختمان اسکلت بتنی، تعداد ساختمان اسکلت فلزی، کیفیت ابنیه قابل قبول و قدمت ابنیه کمتر از ۱۰ سال (با امتیاز ۰.۷) دارای بیشترین درجه اهمیت، ارزیابی شدند. در نهایت برای تعیین سطح تاب‌آوری محله‌ها از مدل VIKOR استفاده گردید و مشخص شد که به ترتیب محله ۷، محله ۶، محله ۹، محله ۴، محله ۸، محله ۳، محله ۱۰، محله ۲، محله ۵ و محله ۱ رتبه ۱ تا ۱۰ تاب‌آوری در شهر کامیاران را کسب کرده‌اند.

واژگان کلیدی: تاب‌آوری، زلزله، محله‌های شهر کامیاران، AHP، VIKOR، GIS

* بخشی از این مقاله و کار پژوهشی برگرفته از پایان نامه دوره کارشناسی کارشناسی ارشد نگارنده سوم با عنوان "نقش تاب‌آوری بر کاهش اثرات زلزله در شهر کوچک کامیاران" با راهنمایی نگارنده اول و مشاور نگارنده دوم در گروه آموزشی برنامه ریزی شهری و توسعه منطقه‌ای دانشگاه علامه طباطبائی تهرانی در سال ۱۳۹۵ بوده است.

^۱ دانشیار گروه برنامه‌ریزی شهری و توسعه منطقه‌ای دانشگاه علامه طباطبائی تهران

^۲ دانشیار گروه شهرسازی، دانشگاه تربیت مدرس تهران

^۳ کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه علامه طباطبائی تهران asmailpirii@yahoo.com

^۴ دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تهران

با افزایش جمعیت شهرنشین و تمرکز سرمایه در شهرها، افزایش امنیت و ایمنی از جان و سرمایه انسان‌ها در برابر سوانح طبیعی و عمدتاً زلزله به یکی از اساسی‌ترین مسائل و موضوعات شهری تبدیل شده است. اگر جان و مال انسان‌های شهرنشین در خطر باشد باعث به وجود آمدن مشکلات جدی می‌شود که در اکثر اوقات جبران آن سخت به نظر می‌رسد.

کشور ایران به واسطه موقعیت جغرافیایی، شرایط اقلیمی و وضعیت زمین‌شناختی از جمله کشورهای در معرض بحران طبیعی جهان محسوب می‌شود. با توجه به این‌که ایران بر روی کمربند زلزله خیز آلپ-همیالیا قرار گرفته، سابقه تاریخی وقوع زلزله‌ها بیانگر احتمال رویداد زمین‌لرزه‌های شدید در آینده است. بر اساس آمارهای منتشر شده، ایران به لحاظ حوادث غیرمترقبه جزو ۱۰ کشور بلاخیز جهان است که از ۴۰ حادثه طبیعی غیرمترقبه بیش از ۳۰ مورد آن در ایران رخ می‌دهد. ایران تنها یک درصد جمعیت جهان را تشکیل می‌دهد، در حالی که ۶ درصد تلفات حوادث جهان به ایران تعلق دارد (زارع، ۱۳۸۰: ۱۳) از میان مخاطرات و بحران‌های طبیعی، زلزله یکی از مهم‌ترین مخاطراتی می‌باشد که کشورهای متعددی را در طول سال تحت تأثیر قرار می‌دهد و عاملی است که تأثیر عوارض آن روی جوامع بشری چه از بعد تلفاتی جانی و چه از جنبه‌های اقتصادی همواره در طول تاریخ قابل توجه بوده است. با توجه به پیشرفت دانش و تکنولوژی و همچنین افزایش روزافزون جمعیت و ضرورت توسعه مناطق شهری، چگونگی مقابله با بلایای طبیعی و به‌خصوص زلزله، مجموعه اقداماتی را در چارچوب برنامه‌ریزی شهری می‌طلبد. با توجه به ماهیت غیرمترقبه بودن این حوادث و لزوم اتخاذ صحیح تصمیم‌ها و اجرای عملیات متناسب با آن، برای کاهش آسیب‌پذیری و ایمنی، کارآمدترین و یا شاید بهترین گزینه، مدیریت و برنامه‌ریزی در این زمینه می‌باشد (زیاری، ۱۳۸۵: ۲۸۳). غالب تحقیقات به‌عمل‌آمده در مورد کاهش خسارات ناشی از زلزله حول محور روش‌های ساخت‌وساز واحدهای ساختمانی جهت افزایش مقاومت بنا در برابر زلزله بوده است که این تنها بخشی از جنبه‌های آمادگی در مقابله با زلزله است. بررسی میزان آسیب‌ها و صدمات ناشی از زلزله در شهرها در بسیاری از موارد نشان داده است که درصد بالایی از صدمات به‌طور مستقیم به وضعیت نامطلوب برنامه‌ریزی و شناسایی و کاهش خطرات شهری مربوط بوده است (سرور و کاشانی

ارزیابی تاب‌آوری در محله‌های شهری (نمونه موردی: محله‌های شهر کامیاران)

اصل، ۱۳۹۵: ۵). تجربه وقوع زلزله در بسیاری از شهرهای کشورمان و نیز جهان می‌تواند به‌عنوان مرجعی اساسی برای مطالعه و تصمیم‌گیری به‌منظور بهینه‌سازی و بازسازی بافت شهری موجود و یا طراحی شهرهای جدید باشد. این موضوع نشان می‌دهد ایمن‌سازی شهرها و سکونتگاه‌های انسانی در برابر خطرات زلزله را باید در سطوحی فراتر از مقاوم‌سازی بناها، جستجو نمود و مهم‌ترین این سطوح شهرسازی است. فرم شهر، بافت شهر، تراکم‌های شهری، زیرساخت‌های شهری، شبکه‌های ارتباطی، کاربری زمین از جمله عوامل تعیین‌کننده در نحوه رفتار شهر در برابر زلزله می‌باشد (امینی و همکاران، ۱۳۸۹: ۱۶۲). با استناد به طرح جامع شهر، نقشه شیب اراضی کامیاران بیانگر وجود ۶ طبقه شیب در سطح شهر می‌باشد. لازم به ذکر است که ۸۹/۸۶ درصد از کل اراضی شهر دارای شیبی کوچک‌تر و یا برابر با ۱۵ درصد می‌باشند و تنها ۱۰/۱۴ درصد از اراضی شهر دارای شیبی بالاتر از ۱۵ درصد می‌باشند که این اراضی نیز عمدتاً به کاربری‌های فضای سبز و تفریحی اختصاص یافته‌اند. بر اساس نقشه واحدهای اصلی سایز مونتکوتیکی ایران، در مقیاس منطقه‌ای قسمت‌های قابل ملاحظه‌ای از استان کردستان و از جمله شهر کامیاران در واحد سایز تکنوتیکی سنندج-سیرجان قرار دارد. اما قسمت‌های مختلف آن به علت پشت سر گذاشتن تحولات زمین‌ساختی و تکنوتیکی متفاوت، وضعیت لرزه‌خیزی متفاوتی را نشان می‌دهند. بر اساس نقشه پهنه‌بندی مقدماتی خطر زلزله در ایران که توسط مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن بر اساس استاندارد ۲۸۰۰ به‌منظور کاربرد در آیین‌نامه طراحی ساختمان‌ها در برابر زلزله تهیه و منتشر شده است شهر کامیاران در میان طبقات مختلف مخاطرات زمین‌لرزه در سطح کشور در پهنه با خطر نسبی بالا استقرار یافته است که می‌بایست در رعایت اسلوب فنی و ضوابط ساخت‌وساز این مسئله مورد توجه قرار گیرد. همچنین بر اساس نقشه ریسک زلزله در ایران که بر پایه مقیاس شدت مرکالی اصلاح شده است شهر کامیاران در پهنه خسارت‌های بالا (شدت‌های VIII, IX, X) قرار گرفته که پیشنهاد شده است جهت ساخت‌وساز، حداقل شتاب افقی ۰/۲۵. گرم برای ساختمان‌های معمولی و ۰/۳۵. گرم برای ساختمان‌های عمومی کامیاران در نظر گرفته شود. لذا با توجه به موارد ذکر شده در مورد اهمیت و حساس بودن موضوع زلزله و خصوصیات شهر کامیاران هدف از پژوهش حاضر ارزیابی تاب‌آوری محله‌های شهر کامیاران در برابر زلزله می‌باشد.

فصلنامه علمی پژوهشی «معماری و شهرسازی» شماره ۱۱، زمستان ۱۳۹۸

مبانی نظری پژوهش

ریشه اصطلاح تاب‌آوری^۱ از کلمه لاتین "resilio" به معنی بازگشت به حالت قبل گرفته شده (Klein, Nicholls, & Thomalla, 2003)، و به معنی حالت ارتجاعی داشتن است که در قرن ۱۷ میلادی نیز مورد استفاده قرار گرفت. مفهوم تاب‌آوری در سیستم‌های اجتماعی و زیست‌محیطی از دهه ۱۹۸۰ مطرح گردید (Nelson et al, 2007:2) و این مفهوم را نخستین بار هولینگ^۲ در مطالعات اکولوژیکی به‌عنوان راهی برای درک پویایی غیرخطی در سیستم‌های بوم‌شناسی مطرح کرد (Holling, 1973). از اینکه این کلمه ابتدا در چه رشته‌ای استفاده شده است اختلاف نظر وجود دارد و در مورد اینکه واژه تاب‌آوری در ابتدا از کدام رشته آمده اتفاق نظر وجود ندارد، برخی بر بوم‌شناسی و برخی دیگر بر فیزیک نظر دارند (Batabiyal, 1998:432). مطالعه تاب‌آوری از شیوه‌های روانشناسی و روان‌پزشکی سال‌های دهه ۱۹۴۰ استنتاج شد که قسمت عمده آن توسط افرادی مانند نورمن گرامزی، امی ورنر و راث اسمیت توسعه یافت (Zhou, 2009:22). تاب‌آوری در سراسر جهان در جوامع مختلفی که در معرض حوادث آسیب‌زا از جمله بازماندگان زلزله هستند مورد بررسی قرار گرفته است (Kara ırmak, 2010). تاب‌آوری به‌عنوان توانایی فرد در انطباق با استرس، ضربه، آسیب و سختی می‌باشد (Luthar et al, 2000) و یا توانایی استفاده از درک، آگاهی، عاطفه و منابع فیزیولوژیکی در پاسخ به یک عامل استرس‌زا و محافظت از این منابع پس‌از آن که عوامل استرس‌زا حذف شده است تعریف می‌شود (McEwen & Gianaros, 2011). تاب‌آوری شهری، اشاره به توانایی یک سیستم شهری و همه عناصر تشکیل‌دهنده اجتماعی-زیست‌محیطی و شبکه‌های اجتماعی-فنی در همه زمان‌ها و حفظ مقیاس فضایی و یا سرعت در حال بازگشت به توابع مورد نظر در برابر اختلال برای انطباق با تغییر برای سرعت بخشیدن انتقال سیستم‌هایی که در حال حاضر محدودند جهت انطباق ظرفیت آینده سیستم تعریف می‌شود (Sara et al, 2016:38). اگر مردم را جزئی از جوامع بدانیم، تاب‌آوری به جوامع بستگی دارد و به روابط اجتماعی و ساختار اجتماعی محدود نمی‌شود. یک روش جهت ایجاد تاب‌آوری حمایت مردم برای ایجاد

^۱: resilience
^۲:Holling

مجله علمی پژوهشی جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، بهار ۱۳۹۸، شماره ۱۱، ۲۸-۳۸

روابط اجتماعی مطلوب از طریق مداخلات فنی تاب‌آوری است، این مداخلات می‌تواند شامل توسعه خدمات، استفاده از منابع در جوامع و ایجاد ارزش‌های اجتماعی و عملیاتی جدید برای آن‌ها می‌باشد (Manzini, 2009). تاب‌آوری به‌عنوان یک مفهوم علمی، خاستگاه‌ها و معنای آن مبهم است (Friend & Moench, 2013). مفهوم تاب‌آوری در همه‌جا در دو علوم کالبدی (Stallard & Buck, 2013) و اجتماعی (McCareavey, 2012) کاربرد دارد، اگرچه در زمان‌های مختلف دارای معانی و مفهوم مختلف است ولی در سال‌های اخیر تاب‌آوری در دو گفتمان علمی و سیاست، عمومیت بیش‌ازاندازه پیدا کرده است (Meerow & Newell, 2015). در واقع برای تاب‌آوری معنا و مفهوم زیادی وجود دارد، تعاریف و تفاسیر گسترده‌ای از تاب‌آوری وجود دارد که بسیاری از آن‌ها از جامعه دانشگاهی سیستم‌های اکولوژیکی گرفته شده است. تاب‌آوری در اصل مربوط به مطالعات مربوط به مخاطرات، علم مواد و مطالعات زیست‌محیطی بوده و همچنین مفهومی است که به‌طور آزادانه و با شور و شوق توسط طیف گسترده‌ای از سیاست‌گذاران، پزشکان و محققان دانشگاهی در دهه گذشته مورد استفاده قرار گرفت. اگرچه معنای واقعی در ارتباط با این اصطلاح بر این اساس متفاوت است و در حقیقت تعداد زیادی از چهارچوب‌های مفهومی برای تاب‌آوری وجود دارد که روزبه‌روز در حال افزایش است که این نشان‌دهنده ماهیت پیچیده و چندبعدی آن است (G.D. Breetzke, A.L. Pearson, 2015). تاب‌آوری شامل مباحث فرهنگی تاب‌آوری (Manzini, 2014)، روابط و کیفیت رابطه (Snelders, 2014) (Garde-Perik, & Secomandi, 2014) طراحی و تنوع اجتماعی - زیست‌محیطی (Cantu, 2012) توانمندسازی کاربران (Kimbell, 2011) و منابع متقابل در میان ذینفعان سیستم کالا و خدمات است (Burger & Sacconi, 2011). تاب‌آوری توانایی پیش‌بینی یک سیستم فیزیکی برای انجام یک سطح قابل قبول و مطلوب، زمانی که سیستم را نیروهای مختلف خارجی مورد تأثیر قرار داده و همچنین اختلال در عملکرد وجود دارد، تعریف می‌کنند (Cairns, 2004). در سال‌های اخیر، تاب‌آوری با توجه به بلایای طبیعی و ساخته‌شده دست بشر به‌طور فزاینده و مکرر مورد توجه قرار گرفته است و در اصل به‌عنوان ظرفیت یک سیستم برای حفظ هویت سیستم، پس از یک اختلال در

محیط‌زیست شناخته شده است (Holling, 1973). در جدول ذیل به برخی از تعاریف تاب‌آوری توسط محققان اشاره شده است.

جدول ۱: برخی از تعاریف تاب‌آوری

تعریف تاب‌آوری	محقق
تاب‌آوری به روابط درون یک سیستم و ساختار آن‌ها می‌پردازد.	Holling, 1973
تاب‌آوری ظرفیت یک سیستم تحت اختلال و حفظ عملکرد و کنترل آن است.	Gunderson & Holling, 2001
تاب‌آوری توانایی‌های یک جامعه، مهارت‌ها و دانشی است که مجوز مشارکت کامل در بازیابی از حوادث را صادر می‌کند.	Coles, 2004
تاب‌آوری توانایی یک منطقه برای آماده‌سازی، پاسخ و بازیابی پس از اختلال است.	Foster, 2006
تاب‌آوری ظرفیت یک اقتصاد منطقه به پیکربندی مجدد که ساختار (شرکت‌ها، صنایع، فناوری‌ها و نهادها) خودش را به‌منظور حفظ یک مسیر رشد، قابل قبول در تولید و ثروت در طول زمان انطباق دهد.	Martin, 2012
تاب‌آوری یک استراتژی در ارزیابی ریسک برای بهبود ایمنی، امنیت و کیفیت خدمات است.	Johnsen SO, Veen M, 2013
تاب‌آوری اشاره به توانایی برای مقابله و انطباق با سختی، ضربات و آسیب است.	Wingo et al, 2014

منبع: (پیری، ۱۳۹۵)

روش تحقیق

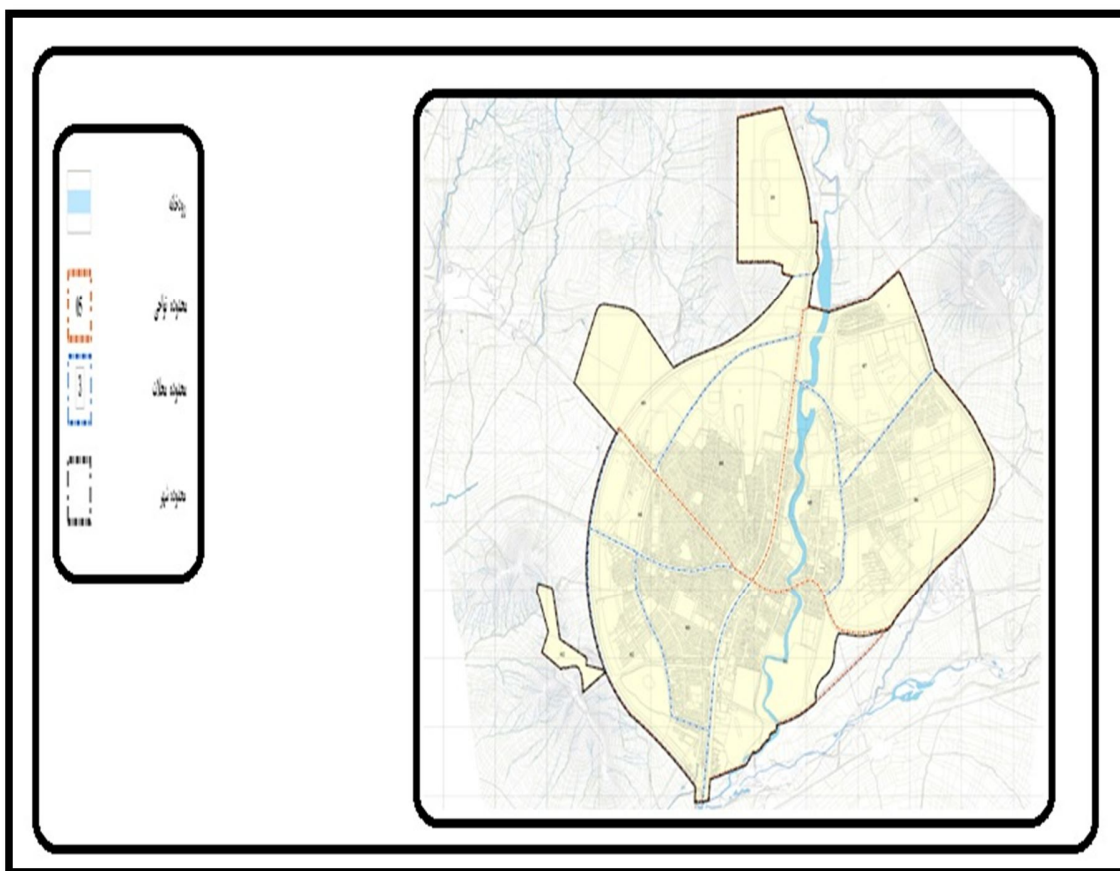
روش پژوهش حاضر از نظر هدف توصیفی-تحلیلی و از لحاظ ماهیت کاربردی می‌باشد. جهت تکمیل مبانی نظری پژوهش از منابع و اسناد کتابخانه‌ای و پژوهش‌های انجام شده در این زمینه استفاده شده است. و داده‌های مورد استفاده هم از نوع ثانویه و از آمار موجود در طرح تفصیلی شهر کامیاران بهره گرفته شده است. جهت وزن دهی و تعیین درجه اهمیت شاخص‌ها طبق نظر اساتید و متخصصان این حوزه و از روش فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) و از نرم‌افزار Super decision به مقایسه زوجی آن‌ها پرداخته شد. و برای ارزیابی سطح تاب‌آوری محله‌های شهر کامیاران از مدل VIKOR استفاده گردید و در نهایت اقدام به نشان دادن نتایج حاصل با تولید نقشه در سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) گردید.

معرفی محدوده مورد مطالعه

شهر کامیاران که مرکزیت شهرستان مربوطه از شهرهای استان کردستان می‌باشد در جنوب استان و در مسیر راه سنندج به کرمانشاه قرار گرفته و در موقعیت $۵۵^{\circ} / ۴۶^{\circ}$ طول شرقی و $۴۸' / ۳۴^{\circ}$ عرض شمالی از نصف‌النهار گرینویچ و در ارتفاع متوسط ۱۳۴۰ از سطح دریا واقع شده است. وسعت شهر بالغ بر ۵۵۹۰۶۶۳ مترمربع و در سرشماری سال ۱۳۹۵ جمعیت شهر بالغ بر ۶۰۴۴۷ نفر است و کرمانشاه مهم‌ترین و نزدیک‌ترین شهر به آن می‌باشد. فاصله کامیاران تا مرکز استان (سنندج) در حدود ۶۴ کیلومتر و تا تهران ۵۴۸ کیلومتر گزارش گردیده است. در طرح تفصیلی، شهر کامیاران دارای ۳ ناحیه و ۱۰ محله می‌باشد. به طوری که ناحیه ۱ دارای ۴ محله، ناحیه ۲ دارای ۳ محله و ناحیه ۳ هم دارای ۳ محله می‌باشد.

شکل ۱- موقعیت شهرستان کامیاران در استان کردستان

شکل ۲- موقعیت محله‌های شهر کامیاران

یافته‌های پژوهش

جهت ارزیابی تاب‌آوری محله‌های شهر کامیاران در برابر زلزله از مدل VIKOR استفاده شده است. واژه‌ی ویکور از یک کلمه صربی به معنی بهینه‌سازی چند معیاره و راه‌حل توافقی گرفته شده است (Chu, 2007) و به وسیله آپریکوویچ و تزنگ توسعه یافت (Chang, 2010: 340). مدل ویکور یک روش تصمیم‌گیری چند معیاره برای حل یک مسئله تصمیم‌گیری گسسته با معیارهای نامتناسب (واحدهای اندازه‌گیری مختلف) و متعارض است که راه‌حل توافقی همیشه نزدیک‌ترین گزینه تا ایدئال می‌باشد (بشیری، ۱۳۹۰: ۱۱۶). مراحل مدل ویکور در یک مسئله تصمیم‌گیری چند معیاره، با n معیار و m آلترناتیو دارای ۶ مرحله (۱) تشکیل ماتریس تصمیم‌گیری (۲) محاسبه مقادیر نرمال شده (۳) وزن‌دار کردن

ارزیابی تاب‌آوری در محله‌های شهری (نمونه موردی: محله‌های شهر کامیاران)

ماتریس نرمال (۴) تعیین نقطه ایدئال مثبت و منفی (۵) محاسبه مقادیر فاصله‌ی گزینه‌ها با راه‌حل ایدئال (R و S) (۶) محاسبه مقدار Qi و رتبه‌بندی نهایی گزینه‌ها (Aghajani, Bazzazi, et al:2011) در ذیل به هر کدام از این مراحل پرداخته می‌شود.

تشکیل ماتریس تصمیم‌گیری

تاب‌آوری دارای ابعاد مختلف کالبدی، زیست‌محیطی، اجتماعی، مدیریتی و اقتصادی می‌باشد (پیری، ۱۳۹۵: ۷۶). در این پژوهش به دلیل مقیاس مورد بررسی (محله) و پوشش دادن تمام ابعاد مختلف تاب‌آوری، از اطلاعات موجود محله‌های شهر کامیاران که در طرح تفصیلی این شهر آمده، استفاده شده است و در نهایت طبق نظر متخصصان، اساتید و داده‌های موجود برای ارزیابی تاب‌آوری محله‌های شهر کامیاران از ۲۰ شاخص استفاده گردید. در ذیل ماتریس تصمیم‌گیری ترسیم شده است.

جدول ۳- ماتریس تصمیم‌گیری

شاخص‌ها		محلها																	
متوسط ضریب اشغال (درصد)	متوسط تعداد طبقات	تراکم جمعیتی خالص	تعداد ساختمان اسکلت	تعداد ساختمان اسکلت	کیفیت ابنیه قابل قبول (درصد)	قدمت ابنیه کمتر از ۱۰	سرافه حمل و نقل و انبار داری	سرافه معابر	سرافه تأسیسات و تجهیزات	سرافه فضای سبز	سرافه ورزشی	سرافه فرهنگی - مذهبی	سرافه بهداشتی - درمانی	سرافه آموزشی	سرافه تجاری	سرافه زمین مسکونی	سهم خدمات شهری از اراضی خالص	سطح خدمات شهری (مکتار)	سطح اراضی خالص (مکتار)
۷	۱۰	۵۱	۰	۲۷	۲۷	۱۵	۲۰	۱۸۰	۰۲	۱۰	۰۴۰	۴	۰۷	۲۰	۷	۱۸۰	۲۱	۵۰	۲۶۰
۶	۴	۵					۵۰	۸۷	۰	۵۱		۰۷	۰	۴۴	۰۴	۳۹		۵۵	۷۵
۷	۱۰	۴	۱۰	۴۰	۵۰	۴	۸۸	۲۸۰	۰۴	۰	۱۰۴	۰	۰	۰	۳	۲۵۰	۵	۵۸	۱۲۰
۵	۴	۷			۷		۰	۸۷	۰	۲				۰۴	۷۳			۰	۰۸
۷	۱۰	۴۲	۲	۲۲	۲۵	۲۱	۲۳	۲۳	۱۲	۸	۰	۲۸	۲۰	۲۰	۱۰	۲۴۰	۱۵	۷۰	۵۳۰
۴	۲۸	۵					۰		۰	۰۷		۰	۴۹	۴۷	۳۹	۰۰		۸۷	۷۰
۷	۱۰	۵۱	۰	۱۵	۱۶	۱۵	۰۹۱	۲۳۰	۳۰	۱۰۱	۱۵۰	۹۸	۰۷	۴۰	۱۰	۱۹۰	۴۶	۲۰۰	۴۳۰

ارزیابی تاب آوری در محله های شهری (نمونه موردی: محله های شهر کامیاران)

۴	۹	۹						۶۳	.	۷	۴۰	.	.	۸۸	۳	۲۲		۲۵	۸۴	۴	
۶	۱۰	۴	۲	۲۸	۳۰	۱۹	۴۶	۴۴.	.	۱۰۰	.	۱۳	۳	۵۰۰	۱۰	۲۵۰	۱۸	۶۰	۳۸۰	۴	
۸	۲	۸۰					.	۹۴		۸		.	۰۶	۷	۲۲	۰۰		۸۰	۸۳	۵	
۳	۳	۳						۰۹۵	۰۰۱	.	۴۷	۴۹	.	۶۰۱	۲۸	۴۳	۱۱	۳۰	۳۵۰	۶	
۶	۱۰	۲۸	۲۰	۵۹	۸۰	۷۹	.	۳۳		۱	.	۰۷۹		۷۷	۳۱	۶	
۵۱	۱۰۰	۳	۳	۱۶	۲۰	۱۷	۳۰	۱۱۲	۱۳	.	۲۳	۱۴	.	۵۶	۲۸	۳۱۰	۴۴	۱۲۰	۲۹۰	۷	
	۶	۶۱					۲۴	۰۵۹	.		۰۲۵	.		۰۱۶	.	۱۶		۹۷	۱۸		
۷۹	۱۰	۵۹	۱	۱۶	۱۸	۱۳	۰۱۸	۱۲۰	۰۴	۱۱۰	۰۰۶	۱۷	۰۰۱	۲۰۱	۴	۱۶۰	۳۶	۲۵۰	۷۲۰	۸	
	۳	۷					۳۹	.	۱۵		.	.		۸	۰۵	۴۹		۸۵	۲۰		
۷۲	۱۰۱	۶	۰	۵	۵	۲	۶۰۰	۹۴۰	.	.	.	۱۰	.	.	۳۰	۲۶۰	۳۲	۱۰۷	۵۰۳	۹	
	۴	۷		۷	۷	۳	۵۴	۷۳				۳		۴۹	۵۴			۳	۹		
		۶										۵									
.	۰۷۵		
																				۱۰	

منبع: طرح تفصیلی کامیاران و محاسبات نویسندگان

محاسبه مقادیر نرمال شده

چون شاخص های استفاده شده دارای مقیاس متفاوت هستند لذا باید نرمال شوند تا اختلاف مقیاس آن ها از بین برود. جهت نرمال سازی ماتریس تصمیم گیری در مدل ویکوراز رابطه زیر استفاده می شود.

$$R_{ij} = \frac{X_{ij}}{\sqrt{\sum_{i=1}^m X_{(ij)}^2}}, \quad I_j = \{1, \dots, n\}, \quad I_i = \{1, \dots, M\}$$

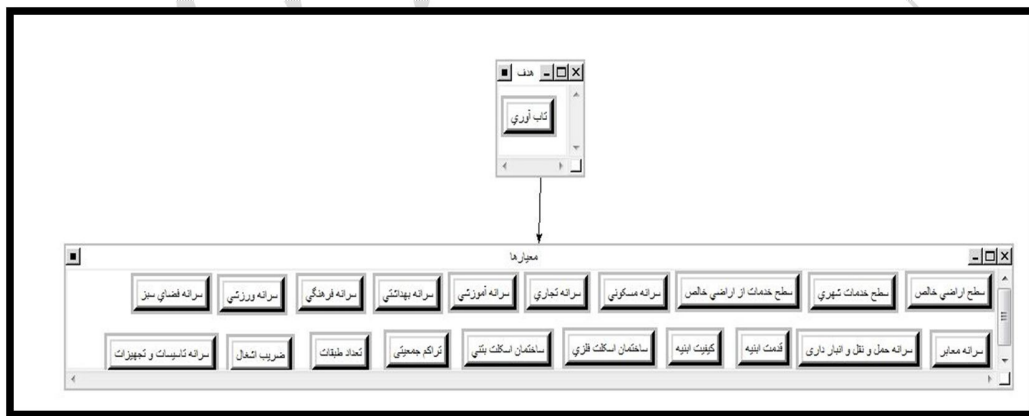
فصلنامه علمی پژوهشی مدیریت شهری، شماره ۱۱، زمستان ۱۳۹۸

ارزیابی تاب آوری در محله‌های شهری (نمونه موردی: محله‌های شهر کامیاران)

جدول ۳- ماتریس نرمال شده

شاخص	محل	سهم خدمات شهری از اراضی خاص (درصد)	سهم زمین مسکونی	سوازه تفریحی	سوازه آموزشی	سوازه بهداشتی - درمانی	سوازه فرهنگی - مذهبی	سوازه ورزشی	سوازه فضای سبز	سوازه تاسیسات و تجهیزات	سوازه معابر	سوازه حمل و نقل و انبارداری	قدمت ابنیه کمتر از ۱۰ سال (درصد)	کیفیت ابنیه قابل قبول (درصد)	تعداد ساختمان اسکلت فلزی (درصد)	تعداد ساختمان اسکلت بتنی (درصد)	تراکم جمعیتی خاص	موسسات تعداد طبقات	موسسات تفریح و تفریح (درصد)
محل ۱	۵.۹۴	۰.۸۲	۵.۰۹	۴.۲	۰.۱	۰	۰.۱۲	۰	۰.۲۰	۰	۲.۱۶	۰.۱۰	۲.۱۸	۵.۸	۶.۹۳	۰	۱۷۹.۱	۴.۸	۲۷.۲
محل ۲	۱.۲۱	۰.۰۱	۰.۲۹	۸.۲	۰.۰	۰	۰	۰.۰۷	۰	۰	۵.۰۵	۰.۰۱	۲۱.۳	۲۰.۱	۱۵.۲	۴.۴۰	۱۵۱.۷	۰.۴	۲۶.۵
محل ۳	۲۳.۹	۱.۶۵	۲.۶۰	۷.۱۸	۰.۴	۲.۴	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۳.۲۰	۰	۴.۲۷	۵.۰۴	۴.۶۰	۰.۱۸	۱۲۱.۹	۰.۴	۲۵.۸
محل ۴	۱۵.۹	۱.۰۹	۲۴.۴۲	۴.۶۰	۰.۴	۰	۰.۵	۸.۴	۰.۱۲	۰.۲	۳.۳۸	۰.۰۱	۲.۱۸	۲.۰۶	۲.۱۴	۰	۱۸۱.۸	۰.۳	۲۵.۸
محل ۵	۱۲.۵	۱.۳۲	۳.۷۴	۷.۷	۰.۳	۰.۴۵	۰.۰	۰.۱۰	۰.۰	۰	۱۲.۲	۰	۳.۴۹	۷.۲	۷.۴	۰.۱۸	۱۵۵.۵	۰.۴	۲۱.۸
محل ۶	۱۰.۳	۰.۳۸	۱.۶۰	۲۳.۰	۰.۰	۰.۶۵	۰.۱	۰.۰	۰.۰	۰	۶.۹۸	۰	۶.۰۳	۵۱.۶	۳۳.۱	۱۷.۵۸	۵۳.۳	۰.۴	۱۸.۷
محل ۷	۷.۰۷	۴.۴۹	۲۲.۳۵	۱۲.۱	۰.۰	۵۵.۲	۰.۰	۱۹.۳	۰	۰	۷.۶۷	۰.۱۷	۲.۸۰	۳.۲	۲.۴	۰.۴۰	۸۸.۰۰	۰.۳	۱۲.۲
محل ۸	۴۴.۲	۱۷.۸	۱۴.۹۶	۳.۳	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۱.۰۹	۰	۰	۰.۹۳	۰	۱.۶۳	۲.۶۱	۲.۴	۰.۰۴	۲۴۰.۶	۰.۴	۲۹.۴
محل ۹	۰.۲۴	۰.۰۸	۱۱.۸۲	۸.۷	۲.۸	۰	۰.۹۹	۰	۰	۰	۵۴.۳	۶.۰۳	۵.۱۲	۲۶.۲	۳۰.۸	۰	۳۰.۸	۰.۳	۲۴.۴
محل ۱۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰

منبع: یافته‌های پژوهش

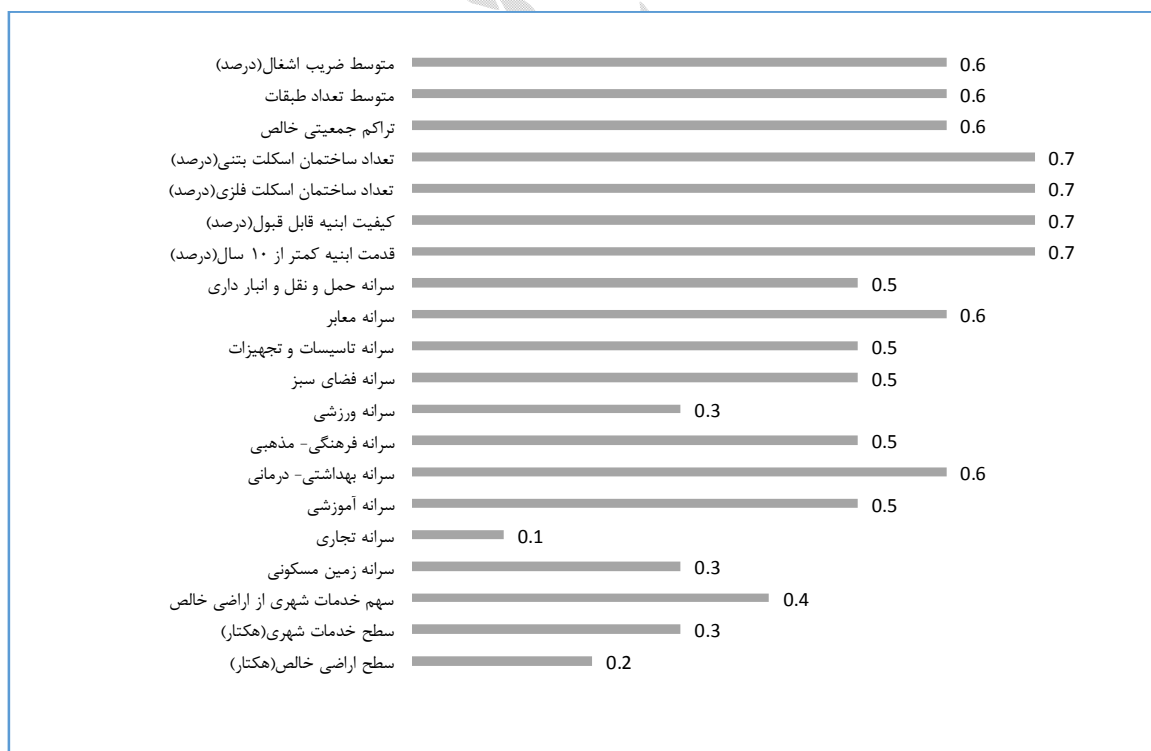

شکل ۳- هدف و شاخص‌ها در نرم افزار Super decision

فصلنامه پژوهش‌های برنامه‌ریزی شهری، شماره ۱۱، زمستان ۱۳۹۸

ارزیابی تاب آوری در محله های شهری (نمونه موردی: محله های شهر کامیاران)

بعد از وارد کردن هدف و شاخص ها در نرم افزار Super decision به مقایسه زوجی و تعیین درجه اهمیت هر کدام از آنها توسط متخصصان این حوزه پرداخته شد. در این مقایسه ۴ شاخص اسکلت بتنی، اسکلت فلزی، کیفیت ابنیه قابل قبول و قدمت ابنیه کمتر از ۱۰ سال دارای بالاترین درجه اهمیت هستند. که در نمودار ذیل آمده است.

شکل ۴- وزن دهی به شاخص ها طبق نظر متخصصان

بعد از تعیین وزن و درجه اهمیت هر کدام از شاخص ها طبق نظر متخصصان، ماتریس نرمال شده را در وزن هر کدام از شاخص ضرب کرده تا ماتریس نرمال شده وزنی حاصل شود که در جدول ذیل آمده است.

جدول ۴- جدول نرمال شده وزنی

شاخص	محل	سهم خدمات شهری از راضی خالص (درصد)	سرمه زمین مسکونی	سرمه تجاری	سرمه آموزشی	سرمه بهداشتی - درمانی	سرمه فرهنگی - مذهبی	سرمه ورزشی	سرمه فضای سبز	سرمه تاسیسات و تجهیزات	سرمه معابر	سرمه حمل و نقل و اتوبان داری	نسبت ایندی کمتر از ۱۰ سال (درصد)	نسبت ایندی قابل قبول (درصد)	کیفیت ایندی قابل قبول (درصد)	تعداد ساختمان سنگت فابری (درصد)	تعداد ساختمان سنگت بتنی (درصد)	تراکم جمعیتی خالص	موسسات تعداد طبقات	موسسات تریپ اشتغال (درصد)
محل ۱	۱.۱۹	۰.۲	۰.۲۴	۰.۰۱	۰.۰۵	۰	۰.۶۰	۰	۰.۱۰	۰	۱.۲۹	۰.۰۵	۱.۵۲	۴.۱۱	۴.۸۵	۰	۱۰۷.۴	۰.۲۹	۱۶.۳	
محل ۲	۰.۲	۰	۰.۲۴	۰	۰	۰	۰	۰.۰۲	۰	۰	۳.۰۲	۰.۰۱	۱۴.۹	۱۴.۱۱	۱۰.۶	۳.۰۸	۹۱.۰۳	۰.۲	۱۵.۹	
محل ۳	۴.۷	۰.۵۰	۲.۱۵	۰.۰۵	۰.۰۵	۱.۴	۰.۰۲	۰	۰.۰۲	۰.۰۲	۱.۹۲	۰	۲.۹۹	۳.۵۳	۳.۲۲	۰.۱۲	۷۳.۱	۰.۲	۱۵.۴	
محل ۴	۳.۱	۳.۲	۹.۷۷	۱.۳	۰.۰۰	۰	۰.۲	۲.۵	۰.۰۶	۰.۱	۲.۰۲	۰.۰۱	۱.۵۲	۱.۴۴	۱.۵۰	۰	۱۰۹.۱	۰.۲	۱۵.۴	
محل ۵	۲.۵	۰	۲.۳	۰.۰۰	۲۳.۰	۰	۰	۰	۰.۰۵	۰	۷.۳۴	۰	۲.۴۴	۵.۰۸	۵.۲۲	۰.۱۲	۹۳.۳	۰.۲	۱۳.۰	
محل ۶	۲.۰	۰.۱۱	۰.۵۶	۷.۱	۰	۰	۰.۰	۰	۰	۰	۴.۱۹	۰	۴۲.۲	۳۶.۱	۲۳.۱	۱۲.۳۱	۳۱.۹۹	۰.۳	۱۱.۲	
محل ۷	۱.۴۱	۱.۳	۸.۹۴	۳.۶	۰	۰	۰.۰۱	۵.۸	۰	۰.۰۲	۴۶.۰	۰.۰۹	۱.۹۶	۲.۲۶	۱.۷۰	۰.۲۸	۵۲.۸۰	۰.۱۸	۷.۳۶	
محل ۸	۸.۶	۵.۳	۵.۹۸	۱۰.۲	۰	۰	۰.۰۱	۱	۰	۰	۰.۵۶	۰	۱.۱۴	۱.۸۳	۱.۷۰	۰.۰۳	۱۴۴.۰	۰.۲	۱۷.۶	
محل ۹	۰.۰۵	۰.۰۲	۴.۷۳	۲.۶	۰.۰۲	۰	۰.۵۰	۰	۰	۰	۳۲.۶	۰.۰۲	۳.۵۸	۱۸.۳	۲۱.۶	۰	۱۸۵.۱	۰.۲۱	۱۴.۶	
محل ۱۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	

منبع: یافته های پژوهش

تعیین نقطه ایده آل مثبت و منفی

در این مرحله مطلوب ترین و نامطلوب ترین مقدار هر شاخص مشخص می گردد. اگر شاخص مثبت باشد بیشترین مقدار، ایده آل مثبت است و اگر شاخص منفی باشد کمترین مقدار ایده آل مثبت خواهد بود. ایده آل مثبت را با f^+ و ایده آل منفی را با f^- نشان می دهند.

ارزیابی تاب آوری در محله های شهری (نمونه موردی: محله های شهر کامیاران)

جدول ۵- جدول تعیین نقطه ایده آل مثبت و منفی

شاخص	سطح اراضی خالص (هکتار)	سطح خدمات شهری (هکتار)	سهم خدمات شهری از اراضی خالص	سرازه زمین مسکونی	سرازه تجاری	سرازه آموزشی	سرازه بهداشتی - درمانی	سرازه فرهنگی - مذهبی	سرازه ورزشی	سرازه فضای سبز	سرازه تاسیسات و تجهیزات	سرازه معابر	سرازه حمل و نقل و انبارداری	قدمت ابنیه کمتر از ۱۰	کیفیت ابنیه قابل قبول (درصد)	تعداد ساختمان اسکلت فلزی	تعداد ساختمان اسکلت بتنی	تراکم جمعیتی خالص	متوسط تعداد طبقات	متوسط ضریب اشغال (درصد)
f^+	۸۰	۶۵	۵۰	۹۰۷۷	۷۰	۲۷۰	۱۰	۵۰	۵۰	۵۰	۰.۱	۴۶	۳۰	۴۲۰	۳۶	۲۴	۱۲.۳۱	۰	۰	۰
f^-	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱۸۵	۰	۱۷۰
$f^+ - f^-$	۸۰	۶۵	۵۰	۹۰۷۷	۷۰	۲۷۰	۱۰	۵۰	۵۰	۵۰	۰.۱	۴۶	۳۰	۴۲۰	۳۶	۲۴	۱۲.۳۱	۱۸۵	۱۷۰	۱۷۰

منبع: یافته های پژوهش

محاسبه مقادیر فاصله ی گزینه ها با راه حل ایده آل (شاخص مطلوبیت (S) و شاخص نارضایتی (R))

برای محاسبه شاخص مطلوبیت و شاخص نارضایتی از رابطه های زیر استفاده می شود.

$$S = \sum_{i=1}^n W_i \left(\frac{f_i^+ - f_{ij}}{f_i^+ - f_i^-} \right) \quad R = \max$$

$$W_i \left(\frac{f_i^+ - f_{ij}}{f_i^+ - f_i^-} \right)$$

محاسبه مقدار Q_i و رتبه بندی نهایی گزینه ها

و در نهایت برای ارزیابی محله ها و تعیین رتبه تاب آوری آنها از رابطه ذیل مقدار Q را محاسبه می

کنیم.

$$Q = V \left(\frac{S_j - S^*}{S^- - S^*} \right) + (1 - V) \left(\frac{R_j - R^*}{R^- - R^*} \right)$$

$$S^* = \min S_j \quad S^- = \max S_j \quad R^* = \min R_j \quad R^- = \max R_j$$

V: وزن استراتژی Sj و Rj تعریف می شود و برابر (0.5) است

جدول 6- شاخص مطلوبیت (S) ، شاخص ناراضایتی (R) ، Q و رتبه محله ها

رتبه محله ها	Q	R(شاخص ناراضایتی)	S(شاخص مطلوبیت)	محله
۱۰	۰	۱	۱۸.۳۱	محله ۱
۸	۰.۰۸۸	۱	۱۷.۳۸	محله ۲
۶	۰.۱۸۵	۱	۱۶.۳۷	محله ۳
۴	۰.۳۴۱	۱	۱۴.۷۳	محله ۴
۹	۰.۰۸۳	۱	۱۷.۴۴	محله ۵
۲	۰.۴۸۳	۱	۱۳.۲۴	محله ۶
۱	۰.۵۰	۱	۱۳.۰۷	محله ۷
۵	۰.۲۴۸	۱	۱۵.۷۱	محله ۸
۳	۰.۴۶۵	۱	۱۳.۴۳	محله ۹
۷	۰.۱۲۵	۱	۱۷	محله ۱۰

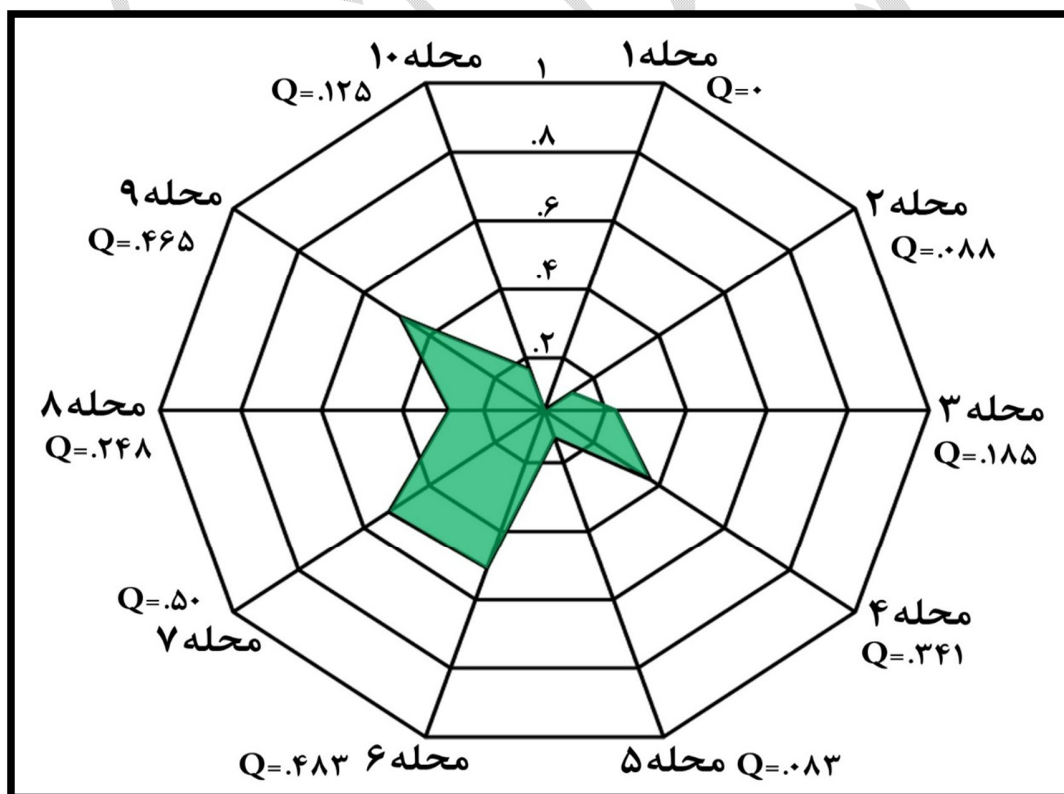
منبع: یافته های پژوهش

نتیجه گیری و پیشنهادها

با توجه به شرایط جغرافیایی حاکم بر کشور و اینکه زلزله کشور ما را تهدید می کند، به طوری که ۶۹ درصد از مساحت آن روی گسل های فعال یا اطراف آن قرار دارند. با توجه به این مسئله و تراکم بالای جمعیتی در شهرها و انباشت سرمایه در آنها شهرهای کشور در برابر مخاطرات طبیعی آسیب پذیر بوده و خطرات جانی و مالی ساکنان شهرها را تهدید می کند. از تفاوت های این پژوهش با دیگر پژوهش ها این است که اکثر مطالعات انجام شده درباره موضوع زلزله بیشتر به استحکام سازه ها پرداخته و آن را مورد مطالعه قرار داده اند و کمتر به بحث تاب آوری در برابر زلزله پرداخته اند. از دیگر تفاوت ها این است که اکثر پژوهش ها انجام شده در مورد تاب آوری نگاه ذهنی به مساله داشتند و کمتر از داده های واقعی و عینی استفاده کرده اند لذا در این پژوهش به تاب آوری محله های شهر کامیاران در برابر زلزله با استفاده از داده های واقعی و عینی پرداخته می شود. تاب آوری در برابر سوانح طبیعی به طور عام و موضوع زلزله به طور خاص، از جنبه های مختلف کالبدی، اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی و مدیریتی به

ارزیابی تاب آوری در محله های شهری (نمونه موردی: محله های شهر کامیاران)

موضوع می پردازد و نگاهی جامع و هم جانبه به مسئله دارد. با توجه به محدوده مورد مطالعه و با مشورت از اساتید و متخصصان در این حوزه در نهایت برای سنجش تاب آوری در محله های شهر کامیاران و همچنین کمبود اطلاعات مورد نیاز جهت سنجش تاب آوری در محله های ده گانه این شهر در نهایت از داده های موجود در طرح تفصیلی این شهر، ۲۰ شاخص انتخاب و مورد سنجش قرار گرفتند. با محاسبه مقدار Q در مدل ویکور برای محله ها هرچقدر مقدار Q برای محله ها بیشتر باشد محله تاب آور تر است) و ارزیابی میزان تاب آوری آن ها مشخص می شود که به ترتیب محله ۷، محله ۶، محله ۹، محله ۴، محله ۸، محله ۳، محله ۱۰، محله ۲، محله ۵ و محله ۱۰ رتبه ۱ تا ۱۰ تاب آوری در شهر کامیاران را کسب کرده اند. در نمودار ذیل مقدار Q برای هر کدام از محله ها نشان داده شده است.

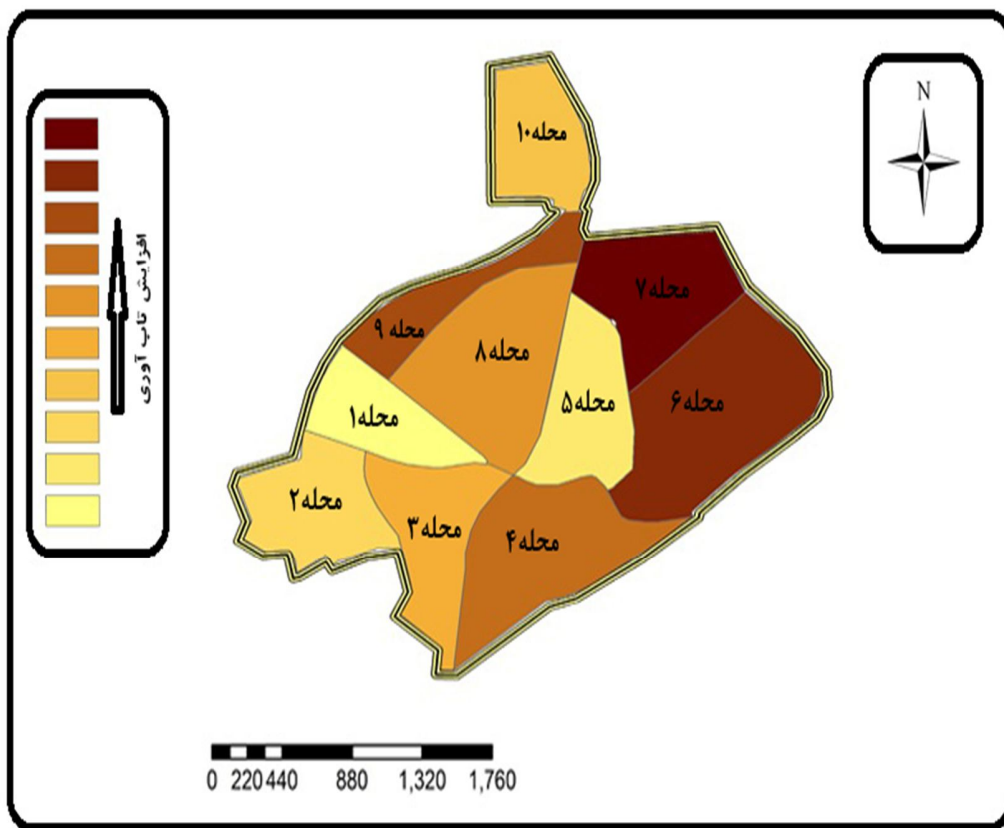
شکل ۵- مقدار Q برای هر محله

فصلنامه علمی پژوهشی مدیریت شهری، شماره ۸، شماره ۱، زمستان ۱۳۹۸

نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر ارزیابی تاب‌آوری محله‌های شهر کامیاران در برابر سوانح طبیعی (زلزله) می‌باشد. جهت سنجش تاب‌آوری در محله‌های این شهر با توجه به محدوده مورد مطالعه و با مشورت اساتید و متخصصان در نهایت ۲۰ شاخص انتخاب و مورد سنجش قرار گرفتند. جهت وزن دهی به شاخص‌ها و تعیین درجه اهمیت آن‌ها با استفاده از نظر اساتید و متخصصان این حوزه و با روش فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) و نرم‌افزار Super decision به مقایسه زوجی شاخص‌ها پرداخته شد. در نهایت مشخص گردید که شاخص‌های تعداد ساختمان اسکلت بتنی، تعداد ساختمان اسکلت فلزی، کیفیت ابنیه قابل قبول و قدمت ابنیه کمتر از ۱۰ سال (با امتیاز ۰.۷) دارای بیشترین درجه اهمیت هستند. برای ارزیابی میزان تاب‌آوری محله‌های مورد بررسی از مدل VIKOR استفاده شد و مشخص گردید سطح تاب‌آوری محله‌های ده گانه شهر کامیاران دارای سطوح متفاوتی می‌باشد و محاسبه گردید که به ترتیب محله ۷، محله ۶، محله ۹، محله ۴، محله ۸، محله ۳، محله ۱۰، محله ۲، محله ۵ و محله ۱۰ رتبه ۱ تا ۱۰ تاب‌آوری در شهر کامیاران را کسب کرده‌اند. نتیجه پژوهش حاکی از آن است که سطح تاب‌آوری محله‌های شهر کامیاران متفاوت هستند و در شاخص‌های سنجش تاب‌آوری با هم فرق دارند. این نتیجه تلاش هرچه بیشتر مدیران شهری را برای حفظ و ارتقای سطح تاب‌آوری محله‌های شهر کامیاران، با توجه به شاخص‌های اشاره شده در پژوهش را می‌طلبد. و در نهایت برای نشان دادن سطوح فضایی و بهتر نشان دادن میزان تاب‌آوری محله‌ها در سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) اقدام به تولید نقشه گردید و همچنان که در نقشه ذیل مشخص است محله‌های واقع در شمال شرق شهر کامیاران دارای بالاترین سطح تاب‌آوری می‌باشند.

فصلنامه علمی پژوهشی جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، شماره ۱۱، شماره ۱، زمستان ۱۳۹۸

شکل ۶- نقشه سطح تاب آوری محله ها

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، چشم انداز نوگارس، دوره ۱۱، شماره ۱، زمستان ۱۳۹۸

منابع

- امینی، الهام، حبیب، فرح، مجتهد زاده، غلامحسین (۱۳۸۹) "برنامه ریزی کاربری زمین و چگونگی تاثیر آن در کاهش آسیب پذیری شهر در برابر زلزله" فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، شماره ۳، دوره ۱۱.
- بشیری، مهدی. حجازی، طه حسین. محتجب حسین، (۱۳۹۰)، "رویکردی نوین در تصمیم گیری های چندمعیاره"، تهران، انتشارات. دانشگاه شاهد.
- پیری، اسماعیل (۱۳۹۵) "نقش تاب آوری بر کاهش اثرات زلزله در شهر کوچک کامیاران"، پایان نامه کارشناسی ارشد رشته شهرسازی، در گروه برنامه ریزی شهری و توسعه منطقه ای دانشگاه علامه طباطبایی تهران.
- زارع، مهدی (۱۳۸۰) "خطر زمین لرزه و ساخت و ساز در حریم گسل شمال تبریز و حریم گسلهای زمین لرزه ای ایران"، پژوهشنامه زلزله شناسی و مهندسی زلزله، شماره ۲.
- زیاری، کرامت الله (۱۳۸۵) "اصول و روش های برنامه ریزی منطقه ای" انتشارات دانشگاه یزد.
- سرور، هوشنگ، کاشانی اصل، امیر (۱۳۹۵) "ارزیابی آسیب پذیری کالبدی شهر اهر در برابر بحران زلزله" آمایش محیط، دوره ۹، شماره ۳۴.
- اداره کل راه و شهرسازی استان کردستان (۱۳۸۹) «طرح تفصیلی شهر کامیاران»،
- اداره کل راه و شهرسازی استان کردستان (۱۳۸۷) «طرح جامع شهر کامیاران»،
- Aliza P. Wingo a,b, Kerry J. Ressler b, c, Bekh Bradley a, b, (2014) "Resilience characteristics mitigate tendency for harmful alcohol and illicit drug use in adults with a history of childhood abuse: A cross-sectional study of 2024 inner-city men and women" Journal of Psychiatric Research 51 (2014) 93-99.
- Batabyal, A.A. (1998), 'The concept of resilience: retrospect and prospect'. Environment and Development.
- Cairns, J., Jr. (2004). Eco-ethics and sustainability ethics. Oldendorf/Luhe Germany.
- Cantu, D. (2012). "Ideas Sharing LAB". Co-designing multifunctional services with local food communities. In Paper presented at the Cumulus Northern World Mandate 2012. Helsinki.
- Coles, E., & Buckle, P. (2004). "Developing community resilience as a foundation for effective disaster recovery". Australian Journal of Emergency Management, 19, 6-15.
- Foster, K. A. (2006). "A case study approach to understanding regional resilience". A working paper for building resilience network. Institute of urban regional development. University of California.
- Friend, R., & Moench, M. (2013). "What is the purpose of urban climate resilience? Implications for addressing poverty and vulnerability". Urban Climate, 6, 98-113.
- G.D. Breetzke ,A.L. Pearson (2015) "Socially disorganized yet safe: Understanding resilience to crime in neighborhoods in New Zealand" Journal of Criminal Justice 43 (2015) 444-452.
- Gunderson, L., & Holling, C. S. (Eds.). (2001). "Panarchy: Understanding transformations in human and natural systems". Washington (DC): Island Press.
- Johnsen SO, Veen M. (2013) "Risk assessment and resilience of critical communication infrastructure in railways". Cognit Technol Work 2013;15:95-107.
- Kara ırmak, Ö., (2010). "Establishing the psychometric qualities of the Connor-Davidson Resilience Scale (CD-RISC) using exploratory and confirmatory factor analysis in a trauma survivor sample". Psychiatry Res. 179, 350-356.

مجله علمی پژوهشی خرفه‌ها و سبزه‌ها، شماره ۱، زمستان ۱۳۹۸

- Kimbell, L. (2011). "Designing for service as one way of designing services". *International Journal of Design*, 5(2), 41-52.
- Klein, R. J. T., Nicholls, R. J., & Thomalla, F. (2003). "Resilience to natural hazards: How useful is this concept?" *Environmental Hazards*, 5(1), 35-45.
- Luthar, S. S., Cicchetti, D., & Becker, B. (2000). "The construct of resilience: a critical evaluation and guidelines for future work". *Child Development*, 71(3), 543-562.
- Manzini, E. (2014). "Cultures of resilience": a cosmopolitan localism. Retrieved September 25th, 2014, from.
- Manzini, E. (2014). "Cultures of resilience": a cosmopolitan localism. Retrieved September 25th, 2014, from.
- Martin, R. (2012). "Regional economic resilience, hysteresis and recessionary shocks". *Journal of Economic Geography*, 12, 1-32.
- McAreavey, R. (2012). "Resistance or resilience? Tracking the pathway of recent arrivals to a 'new' rural destination". *Sociologia Ruralis*, 52, 488-507.
- McEwen, B. S., & Gianaros, P. J. (2011). "Stress- and allostasis-induced brain plasticity". *Annual Review of Medicine*, 62, 431-445.
- Meerow, S., & Newell, J. P. (2015). "Resilience and complexity: A bibliometric review and prospects for industrial ecology". *Journal of Industrial Ecology*, 19(2), 236-251.
- Nelson, D. R., Adger, W. N., & Brown, K. (2007). "Adaptation to environmental change: Contributions of a resilience framework". *Annual Review of Environment and Resources*, 32(1), 395-419.
- Sara Meerow, Joshua P. Newell, Melissa Stults (2016) "Defining urban resilience": A review *Landscape and Urban Planning* 147 (2016) 38-49.
- Snelders, D., Garde-Perik, E. v. d., & Secomandi, F. (2014). "Design strategies for human relations in services". Paper presented at the ServDes 2014, Lancaster, UK.
- Stallard, P., & Buck, R. (2013). "Preventing depression and promoting resilience: Feasibility study of a school-based cognitive-behavioural intervention". *British Journal of Psychiatry*, 202(54), 18-23.
- Zhou, H. et al., (2009). "Resilience to natural hazards: a geographic perspective". *Nat Hazards*. DOI 10.1007/s11069-009-9407-y.
- Aghajani Bazzazi, A., Osanloo, M. and Karimi, B. 2011, Deriving preference order of open pit mines equipment through MADM methods: Application of modified VIKOR method, *Expert Systems with Application*, 38 (3): 2550-2556.
- Burger, T., Ganz, W., Pezzotta, G., Rapaccini, M., & Saccani, N. (2011). "Service development for product services": a maturity model and a field research. In Paper presented at the European Association for Research on Services. Hamburg.
- Chang, c.l. 2010, A modified VIKOR Method for Multiple Criteria Analysis, *Environ Monit Assess*, Vol. 4. 168, 339-340.
- Chu, M.T, Shyu, jTzeng, G.H & R. Khosla (2007) "Comparison among three Analytical Methods for Knowledge Communities Group Decision Analysis" *Expert Systems With Applications*, Vol.33, No.4, pp.1011-1024.
- Holling, C. S. (1973). "Resilience and stability of ecological systems". *Annual Review of Ecology and Systematics*, 4(1973), 1- 22.